

Marine

Zúg az óceán most:
teste fergeteg,
s újra megremeg;
őt siratja a gyászos

hold, amíg az ég
gyászmezét egy durva
villám vad csillámja
forrva tépi szét;

zúg, zokog, zajong a
dús hab, görcsösen
ragyogva, szökve fel
ferde zátonyokra,

míg a bús egek
súlyos boltozatján
vészt üvölt az orkán,
s dül a rettenet.

Őszi sanzon

Az Ősz komor
vonója szól
a csendben.
Halálra vált
zenéje bánt
leverten.

Nyomaszt a gond,
e dal; s ha kong
az óra,
könnyem le hull,
kísért a múlt
zokogva.

És indulok
együtt a holt
levéllel,
mit elragad
a forгатag
ma éjjel.

A hold ezüstje

A hold ezüstje
ragyog a fák
lombjára ülve,
és minden ág
sziszegve rezzen...

kincsem, szerelmem.

A víztükörré
vetül a fűz
bús árnya, képe,
hol árva, szűz
szél sírva reszket...

álmodj a csendnek.

Egy széles, enyhe,
mély hallgatás
száll fényesen le
mint csillagár
a mennybolt vásznán...

tündéri órán.